

La natura com a mestra

Passejar per la natura, pels boscos, comporta beneficis físics i psicològics.

La natura pot ser un espai educatiu com qualsevol altre espai, una ciutat, un espai agrícola o rural... Un entorn molt diferent de l'entorn familiar, escolar o urbà que la majoria de gent i infants té acomodats i assimilats. I està prou estudiat científicament que passejar per la natura, pels boscos, comporta beneficis físics i psicològics. Ho saben prou bé els japonesos amb els banys de bosc. La natura és salut i coneixement. Què ens pot ensenyar la natura? O què podem aprendre de la natura?

De la natura en podem aprendre un seguit de característiques que podem considerar positives o beneficioses i inspiradores. La seva sostenibilitat o autoregulació ens pot ensenyar com tractar-la sense destruir-la. La resiliència davant dels canvis ens fa veure la importància de l'adaptació. La complexitat i la diversitat ens ensenya a ser més pacients i observadors. O la bellesa subjectiva és font d'inspiració inesgotable. Entrar en contacte amb la natura ens fa ser més observadors, curiosos, perceptius, pacients, creatius i respectuosos amb aquesta. I ens aporta salut i benestar.

La natura pot ser implacable i dura amb els humans: terratrèmols, inundacions, erupcions volcàniques, sequeres, malalties, plagues, incendis, allaus... És el vessant negatiu o no beneficiós i desafiant. Els humans al llarg del temps hem intentat lluitar o apaivagar aquest vessant. Sovint hem anat contra natura aprenent com ens hi havíem de comportar per viure més còmodes. I hem aconseguit tenir una esperança de vida més llarga i, al mateix temps, transformar la natura de manera radical. Però la natura futura serà duríssima amb els humans que no s'hi puguin adaptar

(els més pobres). Afectada precisament pel canvi climàtic. Amb uns humans afectats per l'emergència climàtica. Els nostres infants d'ara viuran períodes de calor intensa mediterrània i s'hauran d'amagar precisament d'aquesta natura poc afable.

Si de debò volem conèixer i aprendre de la natura, no hem de ser dualistes a l'hora de descriure-la. I falsejar les seves característiques i propietats segons ens convingui. No podem caure en simplificacions. A més, per conèixer-la bé, hem de deixar de banda preconcepcions heretades al llarg de la història. La natura ens dona vida, però també mata. Compte amb aquelles idees del retorn a la natura romàntica, salvatge, amable i bella, això és una fal·làcia. Ni dualismes ni preconcepcions, caldrà una aproximació menys emocional i més racional al llarg d'aquest aprenentatge per poder sobreviure.